

Nr 45.

Ankom till Riksdagens kansli den 14 maj 1912 kl. 3 e. m.

Memorial, angående ändringar i tullbehandlingen af vissa varor.

Utskottet har funnit anledning att, med begagnande af den utskottet enligt 40 § riksdagsordningen tillerkända befogenhet, hos Riksdagen göra framställning rörande vissa förändringar i gällande tulltaxa och tulltaxeförordning.

Utskottet har sålunda funnit ändringar behöfliga i följande afseenden, nämligen

att gäslefver »en croûte», äfven inkommande i hermetiskt slutna kärl, måtte i tullafseende likställas med gäslefverpastej, ej hänförlig till konserver (rubrik 144);

att skyltfigurer eller skyltdockor (s. k. mannekänger) måtte åsättas tull med 15 procent af värdet;

att å tygklädda pappskifvor, afsedda till stommar i kravatter o. d., måtte läggas samma tull som å det använda tyget;

att tullen å visst maltextrakt, s. k. diastafor, som införes uteslutande för industriens behof, måtte nedsättas under den för maltextrakt i allmänhet bestämda; samt

att tullfrihet under viss kortare tid måtte medgifvas för gjutgodsmodeller, som äro afsedda att återutföras tillsammans med den färdiga varan.

Öfver hvad sålunda ifrågasatts har generaltullstyrelsens yttrande i vederbörlig ordning begärts, och har styrelsen till utskottet inkommit med sådant yttrande, jämväl innefattande förslag till de författningsändringar, som vore erforderliga.

Styrelsens yttrande är såsom bilaga vidfäst detta memorial, och får utskottet, som funnit styrelsens förslag till ändringar i gällande tulltaxa och tulltaxeförordning innebära en tillfredsställande lösning, till stöd för desamma allenast hänvisa till den af styrelsen lämnade utredningen.

Härutöver har utskottet ansett sig böra fästa Riksdagens uppmärksamhet på följande missförhållande.

Enligt gällande tulltaxa (rubrik 381) skall garn af ull, med eller utan inblandning af annat spånadsämne med undantag af silke, enkelt, oblekt och ofärgadt, åsättas tull af 20 öre för kilogram, om 1 kilogram innehåller högst 40,000 meter (t. o. m. nr 40 metriskt). Innehåller samma garn mera än 40,000 meter per kilogram, är det att hänföra till rubrik 382 och drager en tull af 30 öre för kilogram. Efter hvad utskottet inhämtat, inträffar emellertid ofta, att ullgarn, som, då det afsändts från det utländska spinneriet, hållit 40,000 meter per kilogram, under transporten förlorat så mycket af sin fuktighet, att det efter undersökning vid framkomsten befunnits mäta omkring 40,500 meter per kilogram och därför måst förtullas efter rubrik 382. Hvad nu är sagdt om oblekt och ofärgadt garn (rubrikerna 381 och 382) gäller gifvetvis också »blekt, färgadt eller tryckt» enkelt garn (rubrikerna 383 och 384 med tull af 35 och 45 öre) äfvensom två- eller flertrådigt garn, »blekt och ofärgadt» (rubrikerna 385 och 386 med tull af 25 och 35 öre) och »blekt, färgadt eller tryckt» (rubrikerna 387 och 388 med tull af 40 och 50 öre). I samtliga fallen är gränsen satt vid 40,000 meter per kilogram.

Förevarande oegentlighet har utskottet funnit böra undanröjas därigenom, att nummergränsen förändras till 41,000 meter per kilogram och sålunda sättes midt emellan de vanligen förekommande nr 40 och 42. Då nr 41 icke lär förekomma, komma gränsfall att härigenom i möjligaste mån undvikas och tullbehandlingen att samtidigt underlättas. Mot svarande förfaringssätt har också användts i fråga om bomullsgarn, i det nummergränsen satts vid nr 23, ett vanligen ej förekommande nummer (rubrik 480 m. fl.). Någon olägenhet af att gränsen sättes vid 41,000 meter, lär icke kunna uppkomma.

Under åberopande af hvad ofvan anförts får utskottet alltså hemställa,

A) att Riksdagen måtte besluta:

1) att rubriken 144 i gällande tulltaxa med därtill hörande anmärkning skall erhålla följande ändrade lydelse:

144. Kaviar och saltad fiskrom, ej särskildt nämnd, samt gåslefterpastej i bakverk eller i

s. k. terriner, äfven inkommande i hermetiskt tillslutna kärl 1 kg. 2,50.

Anm. Därest de i rubriken upptagna varor inkomma i hermetiskt tillslutna kärl, inräknas dessa i varans vikt.

2) att under afdelning XVI i tulltaxan mellan rubrikerna 1317 och 1318 skall införas en ny rubrik så lydande:

1317^{1/2}. *Skyltfigurer eller skyltdockor (s. k. mannekänger):*
öfverklädda med spånadsvara, skinn eller dylikt 100 kr. 15 kr.
andra slag: tullbehandlas såsom arbeten af det ämne, hvaraf de hufvudsakligen bestå.

3) att anmärkningen 4 till rubrikerna 552—604 i tulltaxan skall erhålla följande ändrade lydelse:

4. Till varor under denna grupp hänföras äfven plagg eller persedlar, ej särskildt nämnda, vid hvilkas framställande i stället för sömnad användts klister, lim, kautschuk eller liknande ämne, dock att tygklädda pappskifvor, afsedda till stommar i kravatter och dylikt, skola tullbehandlas efter den högst tullbeskattade väfnad, hvaraf de bestå, utan förhöjning.

4) att under rubriken 150 i tulltaxan skall införas följande med 1 betecknade anmärkning:

Anm. 1. För väfnadsindustrien afsedt maltextrakt (tjockflytande) må utlämnas mot en tull af 15 procent af värdet, därest fabriksiddkaren vid tullbehandlingen aflämnar skriftligt intyg på tro och heder därom, att varan är uteslutande afsedd för textilindustrien.

samt, under förutsättning att berörda anm. 1 införas, att den nu under rubriken befintliga anmärkningen skall betecknas med 2 sålunda:

Anm. 2. Afdrag i vikten medgifves ej för askar, papper, burkar, flaskor och dylikt emballage.

5) att första momentet af § 8 i förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juni 1911 skall erhålla följande ändrade affattning:

§ 8.

1. Tullfrihet under viss kortare tid må medgifvas för:

a) tullpliktiga varor — — — — —
återutföras;

b) tullpliktiga föremål, hvilka inkomma:
för att förevisas — — — — —
införda;

för att användas såsom modeller vid tillverkning af gjutgods för export samt återutföras tillsammans med detta gods;

för att användas vid — — — — —
cirkusföreställningar; eller

för att afprovas — — — — —
försäljningsändamål; samt

c) inkommande — — — — — landet.
Tullfrihet — — — — — styrkt.

6) att tulltaxans rubriker 381—388 skola erhålla följande ändrade lydelse:

	Garn:		
	af ull, med eller utan inblandning af annat spånadsämne med undantag af silke:		
	enkelt:		
	oblekt och ofärgadt:		
381.	hvaraf 1 kg. innehåller högst 41,000 meter (t. o. m. n:r 41 metriskt)	1 kg.	— 20
*382.	hvaraf 1 kg. innehåller mer än 41,000 meter (öfver n:r 41 metriskt)	1 kg.	— 30
	blekt, färgadt eller tryckt:		
383.	hvaraf 1 kg. innehåller högst 41,000 meter	1 kg.	— 35

*384.	hvaraf 1 kg. innehåller mer än 41,000 meter	1 kg.	—	45
	två- eller flertrådigt, o <i>j</i> särskildt nämndt: .			
	oblekt och ofärgadt:			
385.	hvaraf 1 kg. innehåller högst 41,000 meter, efter det enkla garnet räknadt	1 kg.	—	25
*386.	hvaraf 1 kg. innehåller mer än 41,000 meter, efter det enkla garnet räknadt	1 kg.	—	35
	blekt, färgadt eller tryckt:			
387.	hvaraf 1 kg. innehåller högst 41,000 meter, efter det enkla garnet räknadt	1 kg.	—	40
*388.	hvaraf 1 kg. innehåller mer än 41,000 meter, efter det enkla garnet räknadt	1 kg.	—	50

B) *samt att* Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t, med öfverlämnande af sina sålunda fattade beslut, anhålla, att Kungl. Maj:t ville snarast möjligt förordna om beslutens trädande i kraft.

Stockholm den 14 maj 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.

Friherre *Beck-Friis* har anhållit få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen af detta ärende inom utskottet.

Bilaga I.

TILL KONUNGEN.

Sedan Eders Kungl. Maj:t genom nådig remiss anbefallt generaltullstyrelsen att afgifva och till Eders Kungl. Maj:t inkomma med yttrande och förslag i anledning af inom Riksdagens bevillningsutskott uttalade önskemål om ändrade bestämmelser i afseende på tullbehandlingen af vissa varor, får styrelsen till fullgörande af denna nådiga befallning i underdånighet anföra följande.

På grund af uppställningen af rubrik 144 i nu gällande tulltaxa: »Kaviar och saltad fiskrom, ej särskildt nämnd, äfven förvarade i hermetiskt tillslutna kärl; äfvensom gåsleferpastej, ej hänförlig till konserver» kan gåsleferpastej i bakverk (en croûte) genom tillfällig förpackning i hermetiskt tillslutna bleckkärl införas såsom konserver för femtedelen af den tull, som eljest är stadgad för gåsleferpastej. För afhjälpande af denna oegentlighet torde rubriken i fråga jämte till densamma hörande anmärkning böra erhålla följande förändrade lydelse:

Kaviar och saltad fiskrom, ej särskildt nämnd samt gåsleferpastej i bakverk eller i s. k. terriner, äfven inkommande i hermetiskt tillslutna kärl.

Anm. Därest de i rubriken upptagna varor inkomma i hermetiskt tillslutna kärl, inräknas dessa i varans vikt.

Beträffande s. k. skyltdockor, torde det tillåtas styrelsen hänvisa till bilagda transumt af det underdåniga yttrande och förslag, styrelsen afgaf den 12 sistlidne mars, i hvad detsamma afsåg ändrade bestämmelser vid tullbehandling af dessa varor (bil. I A).

Enligt bestämmelserna i anm. 4 under afdelning VIII G sömnads- och andra arbeten —: —: skola till denna grupp hänföras plagg eller persedlar, ej särskildt nämnda, vid hvilkas framställande i stället för sömnad användts klister, lim, kautschuk eller liknande ämne. De jämförelsevis höga tullsatser, med hvilka sömnadsarbeten äro belagda, komma härigenom att drabba en del artiklar, för hvilka dessa tullsatser synas vara alltför höga. Så är t. ex. förhållandet med åtskilliga tygklädda pappskifvor, afsedda till stommar i kravatter. Det lägsta tullbeloppet för dylika kravattstommar utgör, därest den ingående väfnaden består af bomull, 3 kronor 50 öre för kilogram, men uppgår till 5 kronor 50 öre, därest, såsom ej sällan är fallet, väfnaden utgöres af halfsiden. För afhjälpande af detta missförhållande, torde nämnda anm. 4 böra erhålla följande förändrade lydelse:

4. Till varor under denna grupp hänföras äfven plagg eller persedlar, ej särskildt nämnda, vid hvilkas framställande i stället för söm-

nad användts klister, lim, kautschuk eller liknande ämne, dock att tygklädda pappskifvor, afsedda till stommar i kravatter och dylikt skola tullbehandlas efter den högst tullbeskattade väfnad, hvaraf de bestå, utan förhöjning.

»Diastafor» — ett inom väfnadsindustrien användt appreturmedel, hufvudsakligen bestående af tjockflytande maltextrakt, tullbehandlades enligt 1906 års tulltaxa, i hvilken maltextrakt ej fanns särskildt specificerad, såsom kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade, andra slag med en tull af 15 procent af värdet. I nu gällande tulltaxa är maltextrakt upptaget i rubriken 150 och belagdt med en tull af 40 öre för kilogram. Enligt från en af de importerande fabriker — Rydboholms Fabrikers Aktiebolag — styrelsen meddelad upplysning är värdet å nämnda appreturmedel vid köp af 5,000 kilogram 80 mark för 100 kilogram. Den nuvarande tullen skulle sålunda uppgå till mer än 50 procent af varans värde eller närmare fyra gånger den förut utgående tullen, en enligt styrelsens åsikt alltför hög tullsats för ett för den inhemska industrien nödvändigt hjälpmedel. Styrelsen har angående varan vidare inhämtat, att densamma vid införseln läser vara denaturerad genom tillsättning af 5 procent ammoniumsulfat samt att nämnda denatureringsmedel, i anseende till varans tjockflutna beskaffenhet, måste tillsättas samtidigt med varans tillverkning. Då möjligheten af varans denaturering, vid införseln sålunda synes utesluten och då, såsom af öfveringenjören doktor A. G. Ekstrands hosföljande utlåtande (bil. I B) framgår, det torde kunna ifrågasättas, huruvida en tillsats af 5 procent ammoniumsulfat kan utgöra ett tillfyllestgörande denatureringsmedel för varan, något som endast genom mera ingående undersökningar torde kunna utrönas, läser ingen annan utväg återstå för varans beläggande med lägre tullsats än att antingen ur rubriken 150 utbryta maltextrakt (tjockflytande) och hänvisa detsamma till rubrik 1259 kemiskt-tekniska preparat, ej särskildt nämnda, med en tull af 15 procent af värdet eller samma tullsats, som var gällande före den 1 december 1911, eller ock, därest det synes olämpligt att utsträcka denna värdetull att gälla för annat tjockflytande maltextrakt än det för industrien behöfliga, medgifva, att maltextrakt, som införes för användning inom textilindustrien, må, efter af fabriksidkaren på tro och heder lämnadt intyg, att varan är uteslutande afsedd för textilindustrien, utlämnas mot en tull af 15 procent af värdet.

Styrelsen, som anser, att en undantagsbestämmelse i antydd riktning till förmån för industrien icke bör kunna innebära fara för missbruk och som tillika håller före, att det senare alternativet är att föredraga, får därför i underdånighet föreslå, att till rubriken 150 fogas en ny anmärkning betecknad med 1 så lydande:

Anm. 1. För väfnadsindustrien afsedt maltextrakt (tjockflytande) må utlämnas mot en tull af 15 procent af värdet, därest fabriksidkaren vid tullbehandlingen aflämnar skriftligt intyg på tro och heder därom, att varan är uteslutande afsedd för textilindustrien.

Därest detta godkännes torde den under rubriken nu befintliga anmärkningen böra betecknas med 2.

Beträffande slutligen frågan om tullfrihet för modeller för framställande af gjutgoods, afsedda att i samband med den färdiga varan återutföras, får styrelsen

åberopa sina i detta afseende den 27 mars och den 27 april innevarande år afgifna underdåniga utlåtanden, hvilka i afskrift härhos bifogas (bil. I C och I D). Remissakten varder härmed återställd. Stockholm den 30 april 1912.

Underdånigst
STAFFAN CEDERSCHIÖLD.

Gustaf Bergenstjerna.

B. Silfverhielm.

Em. Ruus,
föredragande.

Emil Delphin.

J. F. H. Hilding.

Bil. I A.

Transumt.

Skyltfigurer eller skyltdockor (s. k. mannekänger) äro i taxan ej särskildt upptagna och skola därför, om de äro sammansatta af beståndsdelar, hänförliga till taxerubriker med olika tullsatser, tullbehandlas i enlighet med bestämmelserna i tulltaxeunderrättelserna § 1 mom. b). Ett ofta förekommande slag af dylika skyltfigurer äro sådana, som bestå af en stomme, vanligen af papp, med öfverklädnad af spånadsvara, merendels äfven i förening med andra ämnen t. ex. delar af svarfvadt trä till fotställning m. m. Nyssnämnda öfverklädnad kan utgöras af bomullsväfnad, halfsiden eller siden samt är i regel sammansydd af tillskurna stycken och ej sällan försedd med broderier eller spetsar. För en dylik vara synes den del af ofvannämnda § 1 mom. b) böra komma i tillämpning, enligt hvilken, därest hufvudbeståndsdelen ej kan med säkerhet utrönas, varan under vissa i sagda moment angifna förutsättningar skall tullbehandlas efter den beståndsdel, som medför högsta tullafgiften, här sålunda sömnadsarbetet (som därjämte utgör den synliga delen af varan). Denna synpunkt har också varit bestämmande för styrelsens beslut med anledning af öfverklagad tullbehandling af artikeln i fråga.

Mot denna uppfattning har gjorts den invändningen, att hufvudbeståndsdelen bör anses vara den del, som gifver varan dess form, d. v. s stommen, och att sålunda en skyltdocka med stomme af papp bör tullbehandlas såsom »arbete af papp». En tullbehandling enligt sistnämnda princip skulle emellertid hafva till följd, dels att varans mer eller mindre dyrbara utstyrsel då ej komme i betraktande, dels ock att hänsyn måste tagas till sådana oväsentliga omständigheter som exempelvis en påklistrad pappersetikett. Såsom »arbete af papp» blefve varan nämligen med en påklistrad bronserad etikett hänförlig till rubr. 336 med en tull af kronor 1.50 per kilogram, utan sådan etikett däremot till rubr. 338 med en tull af 50 öre per kilogram.

Vidhållande sin ofvan uttalade uppfattning rörande tillämpningen i detta fall af § 1 mom. b) i tulltaxeunderrättelserna vill styrelsen likvisst framhålla, att äfven denna tillämpning med hänsyn till öfverklädnadens varierande beskaffenhet och varans till följd häraf mycket växlande värde medför en ojämn och i många fall obilligt hög tull för varan i fråga.

Som en följd af den större specialisering nu gällande taxa innehåller, jämförd med 1906 års taxa, har bestämmelsen i sistnämnda taxa, att »slöjdvaror», beträffande hvilka hufvudbeståndsdelen ej kunde med säkerhet utrönas, skulle draga en tull af 15 procent på värdet, ansetts öfverflödig. Dock har för ett par under afdelning VIII G upptagna sammansatta artiklar, nämligen »afdelnings-skärmar», rubr. 566, och »rullgardiner», rubr. 569, efter af kommerskollegium och generaltullstyrelsen i gemensamt utlåtande gjord framställning, stadgats en tullsats af 15 procent på värdet. Då styrelsen för sin del anser denna tullsats synnerligen lämplig äfven för skyltfigurer eller skyltdockor af ofvan nämnd eller liknande beskaffenhet, anser styrelsen, att sagda artikel bör upptagas under särskild rubrik, hvilken, med hänsyn därtill att skyltdockor förekomma jämväl utan öfverklädnad, exempelvis af rotting, torde böra insättas under afdelning XVI och där lämpligen mellan rubrikerna 1317 och 1318 samt erhålla följande lydelse:

*Skyltfigurer eller skyltdockor (s. k. mannekänger):
öfverklädda med spånadsvara, skinn eller dylikt 100 kronor 15:—
andra slag: tullbehandlas såsom arbeten af det ämne, hvaraf
de hufvudsakligen bestå.*

Vidimeras ex officio

Arvid Nyström.

Bil. I B.

Till byråchefen m. m. P. J. E. Ruus.

Enligt uppgift från en maltextraktfabrik lämna 100 kg. malt omkring 66 kg. maltextrakt; detta håller 80 procent verkligt extrakt och 20 procent vatten och är det starkaste, som öfver hufvud framställes. I kontrollstyrelsens redogörelse för maltdryckstillverkningen under 1910—11 uppgifves 25 kronor vara medelpriset för köpt malt. Materialpriset för 1 kg. 80-procentigt extrakt blir då $25/66$ kronor = 37.9 öre. Försäljningspriset är naturligtvis mycket högre och uppgafs vara 1.50 i detalj och 1.35 kronor i parti eller ännu billigare. Hela maltextraktstillverkningen i landet bedrifves vid 5 fabriker och utgjorde 1910—11 blott 27,949 kg. med en medelstyrka af 74 procent.

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 38 häft. (Nr 45.)

Emedan allra största delen eller 23,665 kg. extrakt tillverkades vid apotek, ser det ut, som om maltextraktet hufvudsakligen användes som hälsomedel eller apoteksvara, hvilket förklarar det i förhållande till materialpriset mycket höga försäljningspriset. För textiländamål importerar måhända oftast ett tunnare extrakt, det s. k. diastafor höll blott omkring 50 procent; och dettas materialpris skulle därför blifva $\frac{5}{8}$ af 37.9 = 23.7 öre per kg. i Sverige. I Tyskland ställer det sig kanske ännu billigare.

Att 40 öres tull för en så billig vara är för mycket, synes vara otvifvelaktigt. Till afhjälpande häraf, när det gäller import af extrakt för industriellt behof, har ifrågasatts denaturering på samma sätt som t. ex. för spritfernissa, men om det också icke skulle möta någon svårighet att få ett passande denatureringsmedel, så torde det dock blifva så mycket svårare att blanda detta vare sig i fast eller flytande form med det tämligen segflutna maltextraktet, och därför tror jag knappt, att denna utväg kan tillrådas. Ett annat sätt vore visserligen, att tillverkaren på tro och heder förklarade, att extraktet redan i utlandet blifvit försatt med ett eller annat denatureringsmedel, hvilket då skulle kunna konstateras vid hitkomsten, men denatureringsmedlet måste då vara af sådan beskaffenhet, att det fyller sitt ändamål, hvilket knappt kan sägas om en tillsats af 5 procent ammoniumsulfat, såsom i diastafor.

Såvidt jag erfarit, rådde ingen missbelåtenhet med den förra tullen, 15 procent af värdet för maltextrakt, hvilken äfven anpassades efter dess styrka och dess därpå beroende pris. Om man ej vill underkasta maltextrakt och därmed jämförliga ämnen en mera genomgående tullrevision, torde det vara enklast och lättast att utbryta maltextrakt (tjockflytande) ur rub. 150 och låta detsamma återgå till rub. 1259. Man skulle ock kunna åsätta maltextrakt en egen tullsats; hvilken då ej torde böra öfverstiga 15 öre per kg.

Stockholm den 3 maj 1912.

A. G. Ekstrand.

Afskrift.

Bilaga I C.

TILL KONUNGEN.

Genom nådig remiss den 2 innevarande mars har Eders Kungl. Maj:t anbefallt generaltullstyrelsen att afgifva underdånigt utlåtande öfver Lindholmens Verkstads Aktiebolags i Göteborg underdåniga besvär öfver styrelsens beslut den 28 november 1911 och den 25 januari 1912 i fråga om rätt för bolaget att under viss tid mot tulldeposition disponera från utlandet inkommande gjutgodsmodeller.

I anledning häraf får generaltullstyrelsen, med öfverlämnande af ett från packhusinspektionen i Göteborg i ärendet infordradt utlåtande jämte tillägg därtill, samt de hos styrelsen pröfvade handlingarna rörande de två öfverklagade besluten, i underdånighet anföra följande.

De underdåniga besvären afse generaltullstyrelsens beslut dels den 28 november 1911 dels ock den 25 januari 1912 i ärenden, som omförmälas i de styrelsens skrivelser till packhusinspektionen i Göteborg, hvilka af bemälda inspektion i afskrift bifogats dess ofvannämnda utlåtande.

Såsom inspektionen anmärkt hafva de underdåniga besvären, i hvad de afse förstnämnda beslut, icke till Eders Kungl. Maj:t ingifvits inom den i § 34 af gällande nådiga instruktion för generaltullstyrelsen för sökande af ändring i styrelsens beslut föreskrifna tid af trettio dagar efter beslutets delgifning, hvilken, hvad sagda beslut beträffar, ägt rum den 11 december 1911. Beträffande beslutet den 25 januari 1912 hafva däremot besvären ingifvits inom vederbörlig tid.

För det fall att Eders Kungl. Maj:t möjligen skulle finna den anmärkta omständigheten icke utgöra hinder för besvärens upptagande till pröfning i fråga om båda de öfverklagade besluten får styrelsen angående själfva saken i ett sammanhang vidare anföra följande.

Genom de i besvärsskriften återropade besluten den 11, den 21 och den 30 oktober 1911 hade generaltullstyrelsen medgifvit bolaget rätt att viss tid emot deposition af belöpande tullafgift disponera gjutgodsmodeller, afsedda att användas för gjutning af gjutgoods till en fabrik i Norge och därefter återutföras, med rätt för bolaget att vid modellernas återutförelse under vissa angifna villkor återbekomma det deponerade beloppet. Dessa beslut voro grundade på den praxis i fråga om medgifvande i vissa fall af tullfrihet under kortare tid för utländsk vara, som, då författningsbestämmelser härutinnan saknades, före ikraftträdandet af nådiga förordningen med tulltaxa för inkommande varor den 9 juli 1911 tillämpats af generaltullstyrelsen. Sedan bestämmelser i detta ämne intagits i § 8 af nämnda nådiga förordning och detta författningsrum sålunda blifvit normerande för medgifvande af tullfrihet för vara under viss kortare tid, måste naturligen i fråga om tiden efter denna förordnings ikraftträdande den af ifrågasvarande bolag begärda förmånen beträffande gjutgodsmodeller bedömas efter samma författningsrum. Härvid har styrelsen funnit det ofvan angifna ändamålet med modellernas införelse icke kunna hänföras till någon af de i sagda paragraf omförmälda anledningar till varas tullfria disposition under kortare tid. Särskildt anser sig styrelsen böra i detta hänseende framhålla, att modellerna icke kunna sägas vara införda för att förevisas såsom prof i den mening § 8 mom. 1 b) förutsätter, ty där afses tydligen endast prof å sådana varor, som skola införas till Sverige för försäljning, under det att modellerna gälla gods, ämnadt till utförelse från Sverige. Styrelsen har på denna grund funnit dylika modeller icke kunna få efter den 1 december 1911 disponeras utan tullafgifts erläggande och detta har varit motivet dels därtill att styrelsen genom nämnda tre beslut af den 11, den 21 och den 30 oktober 1911 inskränkt dispositionstiden för i dem afsedda modeller till utgången af november månad 1911, dels ock till de två beslut, som af bolaget öfverklagats.

På grund af hvad sålunda anförts får styrelsen i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes finna de underdåniga besvären icke föranleda ändring i något af styrelsens två öfverklagade beslut.

Af ofvan berörda tillägg till packhusinspektionens i Göteborg utlåtande framgår, att af de varor, som afsetts i generaltullstyrelsens omförmälda medgifvanden den 11, den 21 och den 30 oktober 1911, en del icke blifvit behandlade i enlighet med de af styrelsen gifna föreskrifterna. På denna grund torde — äfven

om Eders Kungl. Maj:t skulle anse besvären i hvad de gälla styrelsens beslut den 28 november 1911 kunna upptagas till pröfning och tilläfventyrs finna bolagets genom detta beslut afslagna anhållan hafva bort bifallas — rätt till återbekommande af deponerad eller erlagd tull icke kunna medgifvas beträffande andra varor än sådana, i fråga om hvilka de i styrelsens beslut föreskrifna villkor blifvit behörigen iakttagna.

För det fall, att Eders Kungl. Maj:t skulle gilla styrelsens uppfattning i föreliggande fråga, anser styrelsen sig icke böra underlåta att fästa uppmärksamheten på packhusinspektionens i Göteborg alternativa förslag om författningens komplettering med föreskrifter, hvilka medgäfvé rätt till sådan disposition af varor, som i detta ärende blifvit ifrågasatt, ehuru styrelsen för närvarande icke funnit sig böra framlägga något formuleradt förslag i detta afseende.

Remissakten varder härmed återställd.

Stockholm den 27 mars 1912.

Underdånigst

STAFFAN CEDERSCHIÖLD.

Gustaf Bergenstjerna.

Em. Ruus.

John Ewerlöf,
föredr.

J. F. H. Hilding.

Generaltullstyrelsen i anledning af Lindholmens Verkstads Aktiebolags underdåniga besvär öfver generaltullstyrelsens beslut den 28 november 1911 och den 25 januari 1912 i fråga om rätt till disposition under viss tid af gjutgodsmoeller emot deposition af belöpande tull.

Vidimeras ex officio

Arvid Nyström.

Bil. I D.

Afskrift.

Underdånigt utlåtande.

I anledning af förestående nådiga remiss får generaltullstyrelsen, med öfverlämnande af ett från tullkammaren i Charlottenberg infordradt yttrande i ärendet äfvensom ett från packhusinspektionen i Göteborg infordradt yttrande i fråga om den begärda författningsändringen, i underdånighet anföra följande.

Enligt styrelsens förmenande afser bolagets hemställan icke besvär öfver det generaltullstyrelsens beslut i fråga om tullbehandlingen af gjutgodsmodeller, som omförmäles i styrelsens skrifvelse den 5 mars 1912 till tullkammaren i Charlottenberg, hvilken i afskrift bilagts remisshandlingen. För den händelse sådant dock skulle anses vara förhållandet, får styrelsen, med öfverlämnande af de af styrelsen i detta ärende pröfvade handlingarna, i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes finna bolaget icke hafva omständigheter, ledande till ändring af styrelsens berörda beslut.

Äberopandet i bolagets skrift af detta beslut synes emellertid styrelsen snarare hafva skett för att framhålla detsamma såsom exempel på behandlingen från tullverkets sida af importerade modeller till gjutgods, afsedt att exporteras, samt såsom skäl för bolagets hemställan om åtgärder för beredande af tullfrihet för dylika modeller.

Beträffande frågan om rätt att under viss tid utan tullafgifts erläggande disponera modeller, införda för att afgjutas och sedermera med gjutgodset återutföras, tillåter sig styrelsen åberopa sitt i afskrift närlagda underdåniga utlåtande den 27 sistlidna mars i anledning af Lindholmens Verkstads Aktiebolags underdåniga besvär öfver styrelsens beslut i sådan fråga (Finansdepartementets D. Nr K. 306/1912 I).

Därest sistnämnda bolags berörda underdåniga besvär skulle vinna nådigt gillande, torde någon särskild åtgärd i anledning af Smedjebackens Valsverks Aktiebolags nu ifrågavarande hemställan icke erfordras och på denna grund läser samma hemställan icke komma att af Eders Kungl. Maj:t till slutlig pröfning upptagas förr än sagda besvärsmål blifvit afdömdt. I anledning af yrkandet om framläggande under innevarande års riksdag af förslag till författningsändring för den händelse sådan skulle finnas erfordrerlig för beredande af den begärda förmånen, har emellertid styrelsen ansett sig icke böra afvakta nämnda måls afdömande utan nu afgifva det yttrande, som skulle betingas af den förutsättning, att Lindholmens Aktiebolags omförmälda besvär blefvo ogillade.

Uppenbart torde vara, att den svenska gjuteriindustrien genom skyldigheten att ovillkorligen erlägga tullafgift för dylika gjutgodsmodeller, som en utländsk beställare i Sverige af gjutgods hit insänder för afgjutning och åter-

utförelse tillsammans med gjutgodset, förorsakas en ej oväsentlig minskning af sin beräknade vinst på detta arbete. En sådan skyldighet synes dock icke vara be-
tingad af något berättigadt anspråk på tullskydd för annan industriell verksamhet.
Denna uppfattning har också legat till grund för den utaf styrelsen intill den 1 decem-
ber 1911 följda praxis att medgifva tullfri disposition af gjutgodsmodeller under
kortare tid. Visserligen har bolaget antydt, att det ansåge en tullfrihet, som
vore bunden vid särskild ansökning i hvarje fall, icke bereda den förmån, som
afsåges, men, då någon anledning att uti ifrågavarande hänseende medgifva sådan
ovillkorlig tullfrihet, som afses i § 4 tulltaxeförordningen, näppeligen torde före-
ligga, synes den begärda tullfriheten icke kunna ifrågakomma under annan form
än den i § 8 mom. 1 tulltaxeförordningen afsedda, gällande för viss kortare tid.

För den händelse Eders Kungl. Maj:t af ofvan anförda eller andra skäl
skulle finna en författningsändring i ämnet erforderlig, synes den lämpligen kunna
ske på sådant sätt, att sistnämnda moment erhåller följande förändrade lydelse:

§ 8.

1. Tullfrihet under viss kortare tid må medgifvas för:
 - a) tullpliktiga varor — — — återutföras;
 - b) tullpliktiga föremål, hvilka inkomma:
för att förevisas — — — införda;
för att användas såsom modeller vid tillverkning af gjut-
gods för export samt återutföras tillsammans med detta gods;
för att användas vid — — — cirkusföreställningar; eller
för att aprofvas — — — försäljningsändamål; samt
c) inkommande — — — landet.
Tullfrihet — — — styrkt.

Stockholm den 27 april 1912.

Underdånigst

STAFFAN CEDERSCHIÖLD.

Gustaf Bergenstjerna.

Em. Ruus.

John Ewerlöf.
föredr.

Emil Delphin.

J. F. H. Hilding.

Vidimeras ex officio

Arvid Nyström.